
Zkouškové období na University College London

Zkouškové období na University College London

Zkouškové období na britských univerzitách se (především u humanitního studia) od českého systému liší v několika základních rysech:

Eseje

Značná část (až 50 procent) hodnocení studenta probíhá již během semestru – student odevzdává eseje, v nichž prokazuje svou orientaci v daném předmětu. Termíny pro odevzdání esejů jsou alespoň na UCL velmi přísné – při opožděném odevzdání eseje se za každý den výrazně zhoršuje hodnocení práce (a tedy i celkové hodnocení výkonu studenta na konci roku). Student může ve výjimečných případech požádat o odklad.

Termíny všech povinností včetně zkoušek jsou zveřejněny hned na začátku školního roku a témata jednotlivých esejů jsou oznámena nejméně měsíc před termínem jejich odevzdáním – studenti tedy mají dost času na jejich vypracování a případné konzultace. Esejů je ve srovnání s českým školstvím nejen nesrovnatelně více, ale také jejich hodnocení je věnována mnohem větší pozornost – velkou část prací hodnotí nezávisle na sobě alespoň dva učitelé a vedoucí kurzu poté poskytne studentovi písemný i ústní komentář k obsahové i formální stránce práce.

Zkouškové období, prázdniny a „reading week“

Samotné zkouškové období je v akademickém roce pouze jedno, a to (konkrétně v případě UCL) od poloviny května do poloviny června. Kromě toho však mají studenti UCL měsíční vánoční prázdniny (po 1. semestru) a měsíční velikonoční prázdniny (po 2. semestru a před zkouškovým obdobím), které mohou věnovat samostudiu a vypracování rozsáhlejších písemných prací. Uprostřed každého semestru je navíc jeden týden studijního volna („reading week“), kdy se neučí a student má možnost přečíst větší objem literatury a věnovat více času esejům.

Přestože se některé zkoušky konají i v průběhu roku, většina hlavních zkoušek probíhá právě ve zkouškovém období. Většina studentů navštěvuje během roku pouze 4 celoroční kurzy (výjimečně více kurzů, pokud jsou některé pouze semestrální) – na jednu zkoušku tedy připadá asi týden závěrečných příprav. Termín konkrétní zkoušky je pouze jeden a neexistují prakticky žádné výjimky či náhradní termíny – ke zkoušce jsou automaticky zapsáni všichni registrovaní účastníci kurzu, kteří splnili všechny podmínky pro skládání zkoušky (dostatečná docházka a odevzdání všech esejů). Pokud student u zkoušky neuspěje (což je méně častý případ než na českých univerzitách), musí opakovat celý kurz – a často také o rok déle studovat a platit školné.

Forma zkoušky a požadavky pro její úspěšné složení

Na britských (stejně jako amerických) vysokých školách neexistují ústní zkoušky ani písemné vědomostní testy. Ústní zkoušení je považováno za zcela neobjektivní a paměťové učení (a prověřování zapamatovaných faktů) za zbytečné. Rovněž neexistuje předem stanovené „penzum“ vědomostí či přečtené literatury, což dává studentům prostor pro specializaci v rámci jednotlivých kurzů/předmětů podle vlastního zájmu – všeobecný rozhled a znalost základní literatury jsou však samozřejmě podmínkou pro dobré hodnocení.

Samotná zkouška má vždy písemnou formu a trvá obvykle několik hodin – všichni studenti jsou tedy zkoušeni současně. Student vybírá z většího množství otázek (témat), svoje odpovědi sám strukturuje ve formě volného eseje a součástí odpovědi je i rozvinutí vlastního kritického názoru. U magisterského (navazujícího) studia existují i zkoušky, jejichž zadání si student odnáší domů a výsledek musí odevzdat do dvou dnů. Z předchozího popisu je jasné, že na zkoušku se nedá „naučit“ během zkouškového období – rozhoduje množství přečtené odborné literatury a schopnost zapojit vědomosti do širšího kontextu a obhájit určité stanovisko. Zkoušku vždy hodnotí nejméně dva vyučující, často i z různých kateder.

Žádné souborné zkoušky

V Británii (podobně jako v USA) neexistují žádné souborné (postupové, bakalářské či státní) zkoušky – vzhledem ke značně interdisciplinární povaze studia a výrazné volnosti ve výběru kurzů vlastně často ani nelze mluvit o konkrétním

úzce vymezeném oboru, natožpak prověřovat nějaký konkrétní objem vědomostí. Bakalářské i navazující magisterské studium je ukončeno pouze bakalářskou, respektive magisterskou prací, která je obvykle jakousi rozsáhlejší seminární prací vycházející z jednoho či více kurzů v posledním ročníku studia. Bakalářskou či magisterskou práci studenti píšou během letních prázdnin (předepsaná délka je pouze přibližně 30, respektive 40 normostran) a odevzdávají v září.

Závěr

Zkouškové období je tedy poněkud méně stresující než u nás – většinu kurzů si student sám zvolil dle vlastního zájmu a při zkoušce si může vybrat jen část z nabídnutých otázek (témat), takže není nutné „přečíst všechno“ nebo „se naučit všechny okruhy“. Při hodnocení závěrečných zkoušek (i esejů v průběhu roku) není hlavním kritériem pro úspěšné absolvování konkrétního kurzu dokonalého obsáhnutí celého předmětu v tradičním smyslu. Cílem studia je spíše získání odborných a mezioborově přenositelných dovedností (spíše než vědomostí) – celkový systém studia je výrazně více interdisciplinární než u nás a studenti mohou v rámci studijního programu kombinovat předměty i z mnohem vzdálenějších oborů, než jsou například literární teorie a gender studies či sociologie a právo.